

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznaila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 272.

V Ljubljani, v soboto 27. novembra 1886.

Letnik XIV.

Zakaj smo protiruski?

Odgovor, ki ga na to damo, je: ker smo katoliki in Slovani, Rusi so pa Rusi, nič kot Rusi in Rusi ostanejo, dokler jim je božja previdnost določila obstanek na zemlji. Veseli nas, da s temi nazori nismo sami na svetu, temveč imamo za seboj vse zmerne in konservativne Slovence na jugu in severu. Le napačni panslavizem in pa strogi radikalizem vpira se tem nazorom na jugu in severu in jih proglašajo za napačne. Rekli smo „napačni panslavizem“, namreč tisti, ki želi vse Slovence porusiti, ki želi — kar sam noče — vsim slovanskim narodnostim — recimo nevedé prirojeno narodnost zatreti in jim v nadomestilo rusko dati. Kogar to veseli, prosta mu pot! Pravi panslavizem ima pa vse druge namene. Ta je sprevidel, da združenje vseh Slovanov v jedno slovansko državo, kakor so na primer Nemci, Lahi ali Francozje združeni, ni mogoče; da, prav tako malo mogoče, kakor ne bo nihče poskušal vseh romanskih narodov: Lahov, Francozov, Španjolv itd., ali pa vseh germanskih narodov: Nemcev, Angležev, Dancov, Norvežanov itd. združiti v jedno državo. Kakor ti, tako smo tudi mi pleme, ki spada v razne rodove: Poljake, Čeha, Slovence, Hrvate, Srbe, Rusine, Ruse itd. Pač pa je mogoča trdna slovanska vez med nami na federativni podlagi, in to pravi panslavizem tudi pospešuje.

Toda prav za ta panslavizem pa Rusija prav nič ne mara, ker se čisto nič ne vjema z njenimi nakanami. Ruska politika ni bila še nikdar slovanska politika in nikdar ne bo, prav tako, kakor so ruske koristi čisto različne od slovanskih koristij. Kaj je značaj ruske politike? Pribor! Rusije dejanje in nehanje obrnjeno je na ustanovo svatovne države — svet si hoče podjarmiti. To nam dokazuje njeno neprestano prodiranje v Azijo, kamor je svojo glavno pozornost obrnila. Narodi, ki si jih Rusija ondi podjarmila, niso Slovani, in vendar je tudi one Rusija oprostila turške sužnosti — ker jih potrebuje na svojem potu do velikega oceana in njegovih posamičnih delov, za postaje, kjer si človek lahko oddahne in spočije.

Prav to je bil tudi povod bolgarskemu oslobojenju; Rusija je Bolgarijo potrebovala za poslednjo postajo na veliki cesti v Carigrad, in jo je za to izpulila Turku iz rok. Če bi bila Rusija Bolgare iz slovanske ljubezni oprostila, bi jim letos ne bila tako nagajala, kakor jim je; bila bi jim samostojnost privoščila; gotovo, nikdar bi ne bila tako zaničljivo, zoper vsa zdrava in pametna načela ravnala in z ljudstvom bolgarskim postopala, kakor se je žalibog godilo. Da je hvaležnost kakor za vsakega človeka, tako tudi za vsako ljudstvo dolžnost, je istina in želeti je, da bi bilo tu bolgarsko ljudstvo, da bi bil Battenberg malo hvaležniši in toraj tudi previdniši; a Rusija ni te iskala, Rusija iskala je sebično le sama sebe, le svoja namena po vsaki ceni: z lažjo, s podpihovanjem in podpiranjem upora in revolucije ter z žalenjem vsakršnega moralnega čutila in pravice. In prav zato je moral Battenberg pasti, moral iz dežele; prav zato se uporniki niso smeli kaznovati, prav zato je moral Kaulbars v Bolgarijo, ki je z nezasišano hinavščino in zvijačo ubogo ljudstvo trpinčil ter največi nered provzročil. Kdor zamore tako postopanje odobravati, kakor je rusko, resnično, ne zavidamo ga za njegova moralna načela! Če Bolgari po samostojnosti hrepené, jim tega nihče ne more zameriti; če jih ima Rusija kot slovanska država res tako rada, zakaj pa se s toliko trdnostjo vpira združenju Bolgarije z Istočno Rumelijo? To združenje bi bilo izvestno slovanstvu podpora, kakor ne kmalo kaka druga reč, in vendar ga Rusija ne mara! Zakaj ne? Za to, ker je slovansko, ker bi bilo na okrepljenje Bolgarske, kar se pa ne strinja z rusko politiko, ktera se drži načela: eden car, ena država in eden narod!

V tem oziru se je Rusija na Balkanu hudo pregrešila in si je nezmerno škodovala, ne le pri balkanskih Slovanih, temveč tudi pri vseh drugih narodih in poštenih ljudéh. Njena krivda je, če je slovansko krinko nekoliko preveč v stran pomaknila, da se je pod njo ruska pokazala. Avstrija je pa popolnoma prav ravnala, da se je za zatiranje Bolgarske potegnila, ter je s tem slovansko politiko, federativno politiko balkanskih Slo-

vanov zdatno podprla, kar ji je na hvalo in čast! Čujmo, kaj piše o tem Praška „Politik-a“:

„Avstrija ima na Balkanu le eno nalogo in ta je, da ne stavi ondašnjim narodom pri njihovem naporu po samoupravnem razvoju nikakih zaprek, temveč jih še podpira na svojo lastno korist. Kar se mene in mojih pristašev tiče, imamo vsi brez razločka sočutje za prosti razvoj bolgarske države in jaz sem bil prvi, ki sem se za ta narod tukaj-le poglaval ob času, ko je imel še jako malo prijateljev“. Tako sta govorila v letošnjih delegacijah veljavna Čeha dr. Mattuš in dr. Rieger. Nasprotniki skušali so te besede razno — vsak po svoje zavijati, češ, to je koncesija, ki sta omenjena Čeha prisiljena vladi in večini napravila, ter sta se s tem vidno oddaljila od slovanskega stališča. Naš narod se je že večkrat zadosti jasno po svojih zastopnikih izjavil, da je in bo za Avstrijo in za avstrijsko državno idejo. Vedno hočemo naše narodno mrznjo ali sočutje podvreči državnim koristim s pogojem, da enako postopajo tudi druge narodnosti, ki so z nami v eni in isti državni zvezi in ne presoajo naše unanje državne politike po vplivu svoje naklonjenosti, ali pa svojega sovraštva.

V predstojećem slučaju vjemajo se pa avstrijske koristi v zunanji politiki popolnoma s slovanskimi. Gospoda dr. Rieger in Mattuš govorila sta popolnoma pravilno kot Avstrijca, kakor tudi kot Slovana. Ni jima treba bilo posluževati se tiste stare diplomatske metode, ki trdi, da ima človek le za to dar govorjenja, da z njim svoje misli prikriva. Ta dva gospoda ostala sta z zgornjo izjavo zvesta svoji preteklosti V politiki so poglavitna reč dobra načela, ki konečno vendar le povsod zmagojejo. Kdor to taji, taji ob enem pravico, resnico in napredek, in tak človek o svetu ne more imeti nobenega pojma.

Če so se ljudje, ki so kedaj drugače mislili, konečno vendar le naših načel poprijeli, to še nikakor ni dokaz, da bi se jim morali mi izneveriti, pač pa dokazuje, da so dobra in spretna naša stara načela. Če se danes avstrijska vlada, Madjarji, Nemci, Poljaki in Hrvatje poganjajo za avtonomijo bolgarsko in za združenje kneževine z iz-

LISTEK.

IV. občni zbor podpornega društva za duhovne Ljubljanske škofije

se je vršil 23. t. m. v knezo-škofovi dvorani. Navzoči so bili mil. knezo-škof in 33 udov. Gospod prelat dr. Čebašek, kot predsednikov namestnik izreka najprej trojno zahvalo mil. knezo-škofu in sicer za pokroviteljstvo, ktero so hoteli blagodušno prevzeti, za naklonjenost, s ktero so sobano prepustili in za čast, da so milostni zborovanja se vdeležiti blagovolili. Potem se ozre nazaj na zgodovino društva. Ustanovila je to društvo, kakor tudi druga, — potreba, kajti duhovniki od druge strani ne morejo pričakovati zdatne in stalne podpore. Spominja se ljubljenskega gosp. kanonika Kramarja, ki je prav za prav društvo poklical v življenje in je bil prvi njeni predsednik. S koliko ljubeznijo je bil udan našemu društvu, vedó oni, ki so bili z njim v bližji

dotiki; pokazal pa je svojo ljubezen do društva tudi dejansko s tem, da mu je daroval zdatno svoto. Bog mu povrni v večnosti vso ljubezen in vse darove. — Omenja še družega odličnega odbornika, ki se smé prištevati prvim dobrotnikom in podpornikom društva, in ta je ranjki kanonik in semeniški vodja dr. Gogala. Kako je bil on vnet za to, da bi se pomagalo revnim duhovnikom, vidi se iz tega, da je daroval društvu 2340 gld., toraj največ med vsemi. Druge zahvale zdaj on ne potrebuje od nas, kakor da se ga spominjamo pri altarji Gospodovem! Bog mu daj večni mir! — Društveno denarno stanje je ugodno, kajti glavnic, kakor tudi porabljenega premoženja se je zdatno pomnožilo. Zahvaljuje se poverjenikom, ki so pobirali letne doneske, kar ni ravno prijetno, in omenja, naj bi bile prošnje za podporo vselej pravilno podpisane od gospoda prejemnika in še od dveh duhovnikov, kajti na tak način se odboru delo jako polajša in mu prihrani marsiktere pisarije, vrh tega pa so poverjenikom in sosedom okoliščine prosilec bolj znane, kakor odboru in se mora toraj odbor zanašati le na priporočilo dotičnega poverjenika.

Potem tajnik in denarničar poroča, kako se je s premoženjem minula tri leta gospodarilo.

Omenja najprej, koliko lepega sadu krščanske ljubezni rodi naša sicer bolj revna dežela. Častno je to za deželo, zlasti častno za duhovnike, kajti oni niso samo prvi pri vseh dobroteljih napravah, temveč oni vodijo zbirke, nagibajo ljudstvo za naglo pomoč. — Ko duhovniki tolikanj delajo za polajšanje revščine drugih, bi gotovo ne bilo prav, ko bi pozabili svojih lastnih bratov in bi jih pustili v revščini. Kdo je bolj zapuščen, kakor duhovnik, ako je po mnogoterem delu onemogel in si v dolgotrajni bolezni sam več pomagati ne more? Nihče se zanj ne zmeni, naj je še tolikanj dobrega storil, vse je kmalo pozabljeno, z bolnim duhovnikom, ki ne more opravljati svojih dolžnosti, nihče nima potrpljenja prepustiti je le ljubezni svojih sobratov. Da bi se takim zapuščenim prišlo na pomoč, vstanovila se je naša podporna družba — tudi ta družba je lep sad delavne krščanske ljubezni. Iz letnega poročila posnamemo nekatere reči.

Tretji občni zbor se je vršil 21. nov. l. 1883. Navzočih bilo je 36 udov, med njimi več poverje-

točno Rumelijo, je dr. Mattuš prav storil, ko je rekel, da je taka politika naš stari program in to nam je najlepše zadostenje, da se ta sedaj povsod odobrava.

Mi smo to vse iz slovanskega stališča vže poročali, ko je bilo še mnogo ljudi, katerim se je to iz avstrijskega stališča nevarno zdelo. Danes je nekdanje nasprotje zginilo in je eno in tisto vsem všeč. Ali se je res tisto, o čemur smo do sedaj trdili, da je slovansko stališče, kar čez noč spreverglo v protislovansko? Ne! Tega nobeden še tako vročkrven slavist in panslavist ne more trditi. Slovanska ideja — tudi v najstrožjem pomenu — praktično ne more nikdar drugega pomeniti, kakor občestvo raznih slovanskih narodov na podlagi svoje samouprave.

O kaki centralizacijski združitvi Slovanov resnim možem ni nikdar mogoče govoriti. Slovani nismo, kakor Nemci ali Lahi eden narod, mi smo plemo kakor Germani in Romani. Na Laškem se je združenje lahko izvršilo, ker je šlo zviškoma, deloma se je tudi skitalo s krvijo in železom. Če bi pa Lahi ne bili hiteli, bi bila federativna ideja tudi mogočno zaslonbo dobila v staroslavnihih starih državah, kakor je bila Benečanska, Genovanska itd. Nemci so en narod. Vendar pa so bili tako navajeni avtonomije, da se je združenje le ob zavarovanju vladarskih pravic posamičnih držav posrečilo. Nemška država je federativna država držav, ki imajo še vsaka svojega zastopnika po inostranskih vladarskih dvorih. Kdo pa si bo domišljajal romanske države: Francosko, Laško, Španjsko, Portugalsko in Belgijsko na centralistični podlagi? Če bi se tu kedaj primerila zveza — zgodovinski je že tu bila — bi bila le mogoča na podlagi popolne samouprave med vsemi temi narodi, za vsakega posebej. Nikakor pa ni misliti, da bi se kar tako tje v en dan jedinili grmanski rodovi za-se, romanski za-se — na centralistiški podlagi.

Prav to velja o slovanskih rodovih. Vsi pametni in pošteni nazori slovanskih politikarjev gledé slovanskega združenja so na to obrnjeni, da bi se slovanski rodovi združili na podlagi samouprave. Za to se mora pa tudi vsakemu narodu dati in pustiti prilika, da se razvija, kakor mu to najbolje kaže v jezikoslovnem, kakor tudi v narodno-gospodarskem oziru. Le na tej podlagi možen je krepak bodoč razvoj slovanske ideje. Kdor pa hoče bolj ruski biti kakor Rusi sami in pri tem naporu ne privoši Slovanom samostojnosti, temveč je za njihov potop v velikem morji ruske narodnosti, vsak tak večjo škodo dela slovanski vzajemnosti, kakor Nemci, Madjari in Turki!

Obrnimo sedaj ta prav slovanska načela na razmerje med Bolgarijo in Rusijo. Žalostno je pred vsem, da so tu taki odnošaji. Krivično pa bi bilo le na Bolgare same krivdo zvrčevati. Tudi Rusi so veliko zagrešili v tem oziru. Toda naj že bo, kakor hoče, sprava med Bolgari in Rusi na slovanski podlagi je le mogoča, ako se dá Bolgarom popolna samouprava. Prav za to se je pa naša skupna vlada pognala in za to so se poganjali minuli teden naši delegatje v Budapeštu, stoječ ob enem na avstrijskem in slovanskem stališču. Nadaljevanje razpore med Rusi in Bolgari, ali pa podjarmljenje Bolgarov z oboroženo rusko silo bi bilo Avstriji, ker ta želi Balkanu mir in red, prav tako na škodo, kakor slovanski vzajemnosti sami.

Tako piše „Politik“, organ Staročehov, katerim na čelu je dr. Rieger, ki je v odločevanju slovanske politike vendar oseba sloveča in veljavna, kakoršnih v Avstriji ni ravno veliko. Sedaj naj pa naši čitatelji primerjajo izjavo „Politike“, ki je včasih tudi našim liberalnim listom kaj veljala s „Slovenčevom“ poprejšnjo politiko, in pripoznati nam morajo, da smo si ves čas prizadevali, biti dosledni, ter bili za Rusijo, če je bila na pravičnem, zoper Rusijo, če je bila na krivičnem stališču. Za Avstrijo in za slovansko vzajemnost smo povsod radi zastavili pero, bodisi ob radostnih prilikah, bodisi o žalostnih sporočilih, ter priznavali vsakemu svoje. Tem z večjo radostjo pozdravljamo pa danes soglasje, v katerem se Avstrija s slovansko vzajemnostjo nahaja, da ji veljavni možje in skušeni politikarji povsod pritrjujejo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. novembra.

Notranje dežele.

Zopet nekaj iz *delegacij*. Odsek zunanjih zadev ogerske delegacije izdal je svoje sporočilo, v katerem izraža največje sočutje Bolgarom borečim se za svojo neodvisnost in samostojnost. Ob enem pa jako obžaluje Rusijo, ki je vendar Berolinsko pogodbo skupno z drugimi velesilami vred podpisala, sedaj si pa toliko prizadeva Bolgare vničiti. Berolinska pogodba ne dovoljuje nobeni velesili kake prednosti v bolgarskem vprašanju. Zmernostni takt, s katerim se Bolgari v vseh neprilikah tako lepo ponašajo, jim je na veliko čast in jim je po celi Evropi simpatije pridobil. Odsek meni, da toliko časa, dokler za bolgarsko samostojnost ni večje nevarnosti, kakor le ruske grožnje in dokler se vsled tega ne bo žalila kaka evropska ali avstrijska korist, Avstro-Ogerski ni treba preko izrazov sočutja, preko moralne in diplomatske podpore, dalje segati. Pripravljeni pa moramo biti izvestno, da se takoj po robu postavimo, kakor hitro bi se žalila Berolinska pogodba. Gledé združenja Bolgarije z iztočno Rumelijo odsek ministru zunanjih zadev nasvetuje dobro premisliti, če bi ne bilo umestno pričeti, da se to združenje po postavnem potu izvrši. Ministrov program je dober, ker se vjema z Berolinsko pogodbo; tudi večina velesil je za njo. Obžalovanja vreden je pa razpor, ki je nastal med Bolgari in Rusi, ker je Rusija tudi signatarna velemoč Berolinske pogodbe. Konečno sporočilo še omenja, da Madjari želé miru, če bo pa treba, se pa tudi ne bodo nobene žrtve bali.

Hrvaška regnikolarna deputacija odgovorila je na madjarski renuncij, o katerem smo nedavno sporočali. Odgovor je dober in še točneje določa hrvaško stališče, kakor pa prvi nuncij te deputacije. Ves odgovor priobčili bomo ob svojem času, za danes zadostuje naj le kratek posnetek. Madjari so v svojem renunciji vdarili ob struno državno-pravnega stališča med Hrvaško in Ogorsko, česar so se Hrvatje dolgo časa skrbno ogibali. Sedaj pa, ko struna že krepko brenči, oglasili so se tudi Hrvatje in pravijo, da se o slični enakosti (pariteti) med Hrvaško in Madjarsko res ne da govoriti, kakor je med Avstrijo in Madjarijo, vendar pa ne more nihče tajiti, da bi ne bilo nobene enakosti. Ban je na vsak način hrvaškemu saboru odgovoren, čemu pa bi bil sicer § 50 v nagodbi, če bi ne bil odgovoren. Da v nagodbi ni zadosti jasno določeno, koliko sekcij se pri ministerstvih Hrvatov spodobi, je vzrok to, da tedaj ko se je nagodba sklepala, Madjari še sami niso bili tako uradno osnovani in urejeni, kakor so danes, zato tudi ni bilo možno natančno določiti področja hrvaških odsekov. Področje samo na sebi je razvidno že iz nagodbenega značaja sa-

mega. Posebno toplo se pa odgovor poganja za hrvaški jezik. Je že prav, če jo znajo hrvaški uradniki, ki v Budapeštu pri osrednji vladi službujejo, s svojimi višjimi po madjarski vrezati, toda iz tega še ne sledi, da bi moral po Hrvaškem službeni jezik madjarski biti. Če bi se trpelo, da bi se po hrvaških uradih madjarščina v tem smislu rabila, kakor jo povdarja renuncij, potem bi zašli na spolzko pot, in se ne vé, kje bi se svoje dni vstavili. Gledé breznapisnih grbov odgovor pripoznava, da niso proti postavi, pač se pa ne da tajiti, da so nepraktični. Grb nad vrati kakega urada ima vendar-le namen povedati, kak urad da se ondi nahaja. Če se toraj grbom doda napis, se jim ne smé noben drug dati, kakor hrvaški. Prav taka je z zastavami. Za državno zastavo na Hrvaškem veljavna je le hrvaška narodna zastava s skupnim grbom, ki je ob enem tudi postavna zastava deželnihih brambovcev hrvaških. Hrvatje se nadjajo, da bodo letos zmagali t. j. dosegli pri obravnava regnikolarnih deputacij, za kar se že ves čas poganjajo, od kar jih je dualizem k Madjarom tiral. Opozicija se pa nič dobrega ne nadja.

Vnanje države.

Iz *Sofije* se brzojavlja, da so prišli na sled zaroti, ki so jo mislili v ondašnjem kadetskem zavodu proti sedanjemu vladarstvu napraviti. Kapitan Georgenov, ki se je nedavno iz Rusije povrnil, pridobil se je kapitana Velegeva in tri poročnike vojaške šole na zaroto. Stotnik Tepakičarov je pa skušal celo kompanijo kadetske šole v zaroto zaplesti. Nameravali so dné 25. novembra zjutraj na vse zgodaj regente napasti, jih vjeti in jih kam daleč odpeljati, kakor so to svoje dni z Battenbergom storili. Tisti kadetji, ki so bili že v prvo zaroto zapleteni, potem pa pomiloščeni, so bili takoj zopet pripravljeni zarote udeležiti se (plačilo za pomiloščenje!) Drugi kadetje pa, ki se prve zarote niso vdeležili, so tudi sedaj vladi in deželi zvesti ostali in so vladi zaroto objavili. Nasledek tega je bil, da so omenjene častnike in pri zaroti že prizadete kadete prišli in zaprli. Postavili jih bodo pred vojno sodnijo, kjer bodo prejeli, kar jim gré. Zaprtih je štirideset. Navdušenje za Battenberga je po Bolgariji še vedno toliko šnje, kakor je bilo na dan Slivniške zmage. V Ruščuku so obletnico na ta način jako slovesno praznovali, da so knežvo podobo vso v vencih in s cvetjem ozaljšano po mestu nosili in „živio“ mu klicali. — Gadban paša vprašal je več merodajnih bolgarskih krogov, ali bi volili kneza Mingrelskega za kneza, če bi ga nasvetovali Rusija in Turki. Bolgari dosedaj še niso nič ogovorili na to. Govori se tudi, da bo nastopilo koalicijsko ministerstvo, ki bo skušalo z Rusijo na staro prijazno pot priti.

Sporočali smo v včeranjem telegramu, da bo *Nemčija* z novim letom svojo vojsko za 41.000 mož pomnožila. Do sedaj ima v mirnem času v orožji 427.000 mož. Od novega leta nadalje zvišala bo pa to število na 468.400 mož, kar bo na leto 47 milijonov mark več stroškov prizadejalo in sicer 23 milijonov v ordinariji, 24 milijonov pa v ekstraordinareji. Vtemeljevali so ta načrt s tem, da se je vojaški položaj v Evropi v teku poslednjih let tako zasukal, da je Nemčija že na škodi in je samostojnost nemške države že hudo v nevarnosti. Francozje so v poslednjih letih svojo armado prav zdato pomnožili, Rusi tudi; ako bo Nemčija v bodočnosti kako vojsko imela, bo ta z sosednjimi velesilami, po teh toraj se mora ravnati. Zato mora pa že sedaj skrbeti za dobro armado, da jo bo ob času potrebe že pri rokah imela. V dobri armadi je glavna zaslonba miru, zato pa Nemčija ne smé nič več odlašati s pomnožitvijo oborožene sile. Cesar se nadja, da bo tudi skupni nemški narod to pripoznal in odobril. Razdeljena bo pa v ddbi od 1. aprila 1887 pa do 1. aprila 1894 nemška vojska tako-le: pešcev bo 534 batalijonov, konjikov 465 eskadronov, peš-topništva 31 baterij, pjonirjev 19, vozarjev pa 18 batalijonov. Na novo bodo ustanovili: 2 divizijska štaba, 4 brigadne štabe, 5 polkov in 15 batalijonov pešcev, 1 lovski batalijon, 24 batarij

nikov. V nov odbor so bili voljeni: Predsednik kanonik Kramar, podpredsednik prelat dr. Čebašek. — Odborniki: dekan Drobnič, špiritual Flis, kanonik dr. Gogala, kanonik Jeran, župnik vrednik Jerič, dekan Kožuh, mestni župnik Rozman in profesor Zupančič. — Namestniki: kanonik Zamejic, župnik Jan. Potočnik, župnik Matija Hočever in državni poslanec Klun.

V prvi odborovi seji bil je voljen tajnik in denarničar-poročevalec. § 13. društvenih pravil se glasi: „Društveniki vsake dekanije volijo vsaka tri leta svojega poverjenika. Volitev poverjenikov razpiše predsednik, kteremu se tudi naznanijo izvoljenci.“ Zvršivši določilo tega paragrafa je razpisal g. predsednik volitev, zahvalivši se poverjenikom za njihovo dosihdobno prijazno podporo, in prosil, naj pri kaki priliki opomnijo ude na novo volitev in naj mu naznanijo novo izvoljene poverjenike.

Iz nekterih dekanij so bili predsedništvu res naznanjeni novo izvoljeni poverjeniki — povsod so jednoglasno volili č. gg. dekane — iz drugih ni bilo naznanil in ostale je pri starih poverjenikih.

Ker je bilo po smrti predsednika to mesto izpraznjeno, prevzel je vodstvo društva namestnik njegov, kanonik in prelat g. dr. Čebašek. Pa tudi med poverjeniki se jih je ta leta mnogo preselilo v večnost, in sicer leta 1883 je umrl g. Strucej, g. Novak, dekan v Kočevji; g. Keše, dekan v Begunjah; l. 1885 g. Kovačič, dekan v Trebnjem; g. Urbanček Jan.; g. Polak, dekan v Leskovci. — Doslej so blagovolili većinoma nasledniki njihovi zvrševati opravila, zdaj pa se bodo volili praviloma poverjeniki.

L. 1883 imel je odbor 6 sej in sicer 5. marca, 18. aprila, 14. junija, 19. julija, 30. avgusta in 17. novembra. — Pri teh sejah se je dovolilo podpore osmerim udom skupaj 688 gld. Dvema se podpora ni dovolila, ker gg. poverjeniki niso prošnje podpirali, kar je bilo, kakor se je poznej pokazalo, popolnoma opravičeno; drugemu bi se bila dovolila, ko bi bil spolnil pogoje — pa tega ni storil. Pogoji namreč so ti, da mora poverjenik prošnjo podpirati in podpisati jo morata še dva druga, ako okoliščine prosilčeve niso osebno znane odboru.

L. 1884 imel je odbor 7 sej in sicer: 15. januarja, 1. aprila, 9. junija, 25. julija, 1. septembra in 23. decembra. — Podpore se je dovolilo 9 udom skupaj 1018 gld. 84 kr. Dvema se ni privolila iz prav takih vzrokov, kakor pri prej imenovanih.

L. 1885 je bilo 7 sej in sicer: 4. januarja, 17. marca, 22. aprila, 18. junija, 5. avgusta, 14. oktobra in 18. decembra. — Podpore se je dalo 930 gld. in sicer devetim prosilcem.

Razven že imenovanih odbornikov in poverjenikov umrlo je ta tri leta še 31 udov, skupaj toraj 39 in sicer l. 1883 — 12; l. 1884 — 13 in l. 1885 — 14. — Vsi ti so priporočeni v blag spomin pri sveti daritvi.

Za vse umrle, kakor tudi za žive ude društva se bere na leto 52 sv. maš, ktere se izplačajo iz društvene blagajnice.

Pristopilo je 22 novih udov, takó, da konec leta 1885 število znaša 406 udov in sicer 39 do-smrtnih in 367 letnikov.

(Dalje prih.)

poljskega topništva, 9 kompanij železničarjev in 14 kompanij vozarjev. — Lepa je ta! Namesto da bi Evropa že sedaj grozno vojno silo 10 milijonov bajonetov na manjšo mero skrajšala, jo še vedno pomnožuje. Avstrija je pred štirimi leti pešce pomnožila, da se je Nemčiji vsaj nekoliko približala. Sedaj ji že zopet ne bo družega kazalo, kakor v novi vojsko pomnožiti, kmetu in drugemu davkoplačevalcu pa plačevati! Velešile naj bi vendar prej ali poznej sklicale kak kongres, na katerem bi sklenile splošnje razoroževanje po Evropi vsaj nekoliko začeti ter na ta način vsaj nekoliko že neznoša bremena ljudstvom polajšati, ali — namesti tega se bodo breme le še potežilo. Žalostno!

Izvirni dopisi.

Iz Leskovca, 23. novembra. (Odhod gosp. kaplana; mali misijon; požar.) Danes nas je zapustil dosedanj gosp. kaplan Anton Verbaj, kateri je prestavljen v Cerklje na Gorenjskem. Po maloletnem marljivem delovanju nas mora zapustiti. Kako bota pa zdaj samo dva duhovnika shajala pri duhovniji z 6000 prebivalci, če tudi Krško odštejemo, to vé le Bog!

Majhen misijon smo tudi tukaj imeli. Ker g. dekan ni mogel častitih lazaristov ali jezuitov dobiti, je naprosil dekanijske gospode, katerih je vsak dan do 10 duhovnov od 15. do 10. novembra od prežgodnjega jutra do pozne noči spovedovalo, da smo šteli do 3500 obhajancev; procesije in post za sveto leto smo pa imeli teden poprej, in imenovan teden je bil odločen za prejemanje sv. zakramentov, ter je tudi vsak dan eden gospodov imel primeren govor. Mi duhovnjani smo zato dušnim pastirjem hvaležni, da nam tako lepo priložnost dajo, vdeleževati se dobrot svetega leta, in le en glas gré po obširni duhovniji, da jo je gosp. dekan dobro pogodil, ko je svoj nastop tako dobro in vzgledno posvečeval v čast Božjo in zveličanje njemu izročeni duš. Tako si pridobi sreča tudi malomarnih.

Po prelepi jeseni začela se je zima bližati; burja ostreje gospodari in naši Gorjanci so postali beli.

V soboto je v vasi Mrtvice gorelo ter nekaj poslopij vpepelilo. Vzrok ognja še ni znan. Pogorelec se je bil že o Vsehsvetih zavaroval v Krškem; pa ni dobil še police in zdaj, ko je pogorel, so mu zavarovanje nazaj dali. Ali je to mogoče? Kaj ni bilo časa v treh tednih zavarovanja izvršiti? Kako si naj pomagamo? Kličejo: zavarujte se zoper ogenj, in ko se zgodi, smo pa na cedilu. Bog pomagaj!

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

II. Vprašanje: Vzlic zahtevi prosilcev, da se dokaže v trgovstvu praktična, kako tudi teoretična izobrazba,

a) v čem naj obstoji praktični dokaz sposobnosti? in sicer

α) naj se li izkažejo učna in služna leta, in če se imajo izkazati, v kaki meri? — Učna in služna leta se imajo izkazati, in sicer vsaj dve učni leti in tri služna leta;

β) naj se li dokaz sposobnosti v vsakem slučaju raztegne na učna, kakor tudi pomočniška leta, ali v kakem slučaju samo na jedno, in v slednjem slučaju, na katero? — Sploh naj velja pravilo, da se ima izkaz o sposobnosti raztezati na dokaz učnih in pomočniških let. Izimno more prosilec za trgovski obrt v posebno uvaževanja vrednih slučajih na predlog gremijev deželno oblastvo oprostiti izkaza o pomočniških letih, n. pr. če umrje rednik družine, če mu pripade trgovina itd.;

γ) je-li smatrati dokaz o učnih in služnih letih le tedaj veljavnim, če bi obsejal dovršena učna in služna leta: 1. pri trgovskem obrtu iste vrste, ali 2. pri kakem trgovskem obrtu sploh, ali 3. tudi pri trgovini, ki jo smé zvrševati samo proizvoznik? — 1. in 3. vprašanje „ne“, 2. vprašanje „da“;

δ) bi se li mogla sposobnost dokazati v posameznih slučajih tudi s tem, da je bil prosilec že trgovski potovalec? — Da, vendar je samo ob sebi umevno, da se mora dovrševni učni čas izkazati. Ker se potovalec smatra za trgovskega pomočnika, nadomesti v tej lastnosti kot potovalec dovršen čas služni čas;

ε) more li prosilec za trgovski obrt, ki obseza le določeno blago ali določeno vrsto blaga (glej prejšnje vprašanje b γ), dokazati praktično sposobnost tudi z izkazom, da je že izdeloval dotično blago ali blago dotične vrste? — Ne.

Je-li to prejšnje poslovanje veljavno, če je prosilec delal v tovarni, pri rokodelskem ali drugem malem obrtu ali celó pri domačem obrtu? — Ne;

ζ) se li more dokazati sposobnost za nastop trgovine s kolonijalnim in specerijskim blagom, trgovine z mešanim blagom ali z živežem itd., če je prosilec služboval pri zadevnih pridobitnih in gospodarskih zadrugah (pri potrošnih društvih, živežnih založiliščih)? — Vsekako, če potrošno društvo obrtovno zvršuje trgovske posle.

b) Kakov naj bi bil teoretični dokaz sposobnosti? in sicer z ozirom na predlog nekih prosilcev, da naj se izkaže spričevalo o uspešnem poduku na trgovinskem učilišču,

α) kakovo učilišče se tu misli? 1. trgovinska akademija? 2. trgovinske srednje šole? 3. trgovinske šole nižje vrste? 4. trgovinske nadaljevalne šole? 5. nedeljske trgovinske šole?

β) se li mislijo trgovinska učilišča po državi vzdrževana ali podpirana? občinske šole? zborne ali trgovsko-društvene šole? ali tudi privatna trgovska učilišča? — Spričevala z dobrim uspehom dovršene ljudske šole in z dobrim uspehom obiskovane trgovinske učilnice, bodisi kake vrste koli, zadostujejo kot teoretičen izkaz sposobnosti. Izkaz o obiskovanju trgovinske učilnice more deželno oblastvo, zaslišavši gremij, spregledati v onih slučajih, če se dokaže, da ni bilo nobene trgovinske šole v onem kraju, kjer se je dovršila učna doba;

γ) naj se li inozemski zavodi smatrajo sovedne tozemskim? — Da;

δ) se more li za nastop trgovskega obrta veljavno smatrati naobraženost v trgovskih strokah, katero si je pridobil prosilec na strokovnem učilišču za proizvodne obrte? — Da.

Naj bi veljalo to: 1. o strokovnih šolah za posamične obrtne vrste? 2. o splošnih in strokovnih nadaljevalnih šolah? — Da, če se je v trgovskih strokah dosegel dober uspeh;

ε) naj bi veljalo to tudi gledé trgovinske naobraženosti pridobljene na drugih učiliščih (državnih obrtnih šolah in sorodnih učiliščih, tehničnih visokih šolah)? — Da.

c) Se-li pritrjuje predlogu nekih prosilcev, po katerem naj bi bil dokaz sposobnosti ali praktičen ali teoretičen? in ako se pritrjuje: na kak način naj se ta ali oni dokaz izvrši? — Izkaz sposobnosti mora biti teoretičen in praktičen, in sicer obstoji v izkazu učnih, šolskih in služnih spričeval;

α) če zadostuje samo teoretičen dokaz, bi se li mogla olajšati izvršitev dokaza v slučaju, če bi mogel prosilec izkazati nekaj učnih ali pomočniških let? — Samo teoretičen dokaz ne zadostuje;

β) bi se li nasprotno mogla všteti izkazana teoretična strokovna naobrazba v slučaju, če bi se zahteval le praktični dokaz? — Istotako ne zadostuje samo praktičen izkaz. Kar se tiče izjem, se je odgovorilo pri vprašanju II., α, β in b.

(Dalje prih.)

Domače novice.

(Matičine knjige za leto 1886.) „Matica“ začne letošnje društvene knjige te dni razpošiljati. Ljubljanski društveniki jih dobijo lahko prihodnji ponedeljek in v torek dopoldne od 11. do 12. ure v društveni pisarni na Kongresnem Trgu št. 7. I. nadstropje; od srede, to je od 1. decembra počenši pa na dom. H krati z razdeljenimi knjigami bodo poverjeniki od matičinih društvenikov nabirali tudi udnino za prihodnje leto. Število članov je v primeri z lanskim letom za spoznanje narastlo, toda ne v toliki meri, kakor bi bilo želeli. Vkljub nevelikemu številu udov podá „Matica“ svojim članom letos po troje knjig in za 58 tiskovnih pól berila, toraj toliko, kot doslej v nobenem letu. Društveniki dobijo: 1. „Letopis za leto 1886“. Vredil Franc Levec. (19 tiskovnih pól). — 2. „Ljubljanski meščani v minulih stoletjih“. Spisal Iv. Vrhovec. (18 tiskanih pól). — 3. „Koča za vasjo“. Iz poljskega preložil L. Podgoriški. (21 tiskanih pól). — Ker še nekoliko knjig ostane v zalogi, imajo tudi nedruštveniki priliko, omisliti si jedno ali drugo teh knjig, ktera

bi jih utegnili zanimati. Prodajalna cena jim je vsakej po 1 gold. Častite gospode slovenske pisatelje in prijatelje leposlovja opozarja odbor tudi na „Poziv“ gledé prihodnjega „Letopisa“ in na „Razpis častnih daril“ dvema izvirnima povestima. Oba sta tiskana na platnicah letošnjega „Letopisa“ in odbor je naprosil slovenske časopise, da jih ponatisnejo.

(Razpis častnih daril.) Da bi pospešila razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje „Matica Slovenska“ po določilih Jurčič-Tomšičeve ustanove 300 goldinarjev častnega darila dvema povestima slovenskima, in to: a) 200 gold. povesti, obsežajoči najmenj 10 tiskovnih pól, in b) 100 gold. povesti, obsežajoči najmenj 5 tiskovnih pól. Snov obema povestima bódi zajeta iz zgodovine, ali sploh iz življenja naroda slovenskega. Obe povesti morata biti pisani takó, da po obliki in vsebini svoji vstrežeta umetniškemu zakonu pripovedne književnosti, ter poleg tega ugodita literalnim namenom „Matice Slovenske“. Pisatelj, kteremu se prisodi častno darilo iz novcev Jurčič-Tomšičeve ustanove, prejme vrhu tega za svojo povest še navadno pisateljsko nagrado, ktere plačuje „Matica Slovenska“ po § 15. svojega pravičnega reda po 25—40 gold. za tiskovno pól. Rokopisi naj se brez pisateljevega imena pošiljajo odboru „Matice Slovenske“ do 1. oktobra 1887. leta. Pisateljevo ime naj se pridene rokopisu v zapečatenem listu, na katerem je zapisano dotično gaslo. Večkrat se je povdarjalo, da „Matica Slovenska“ podaja premalo leposlovnega berila. S tem razpisom hoče Matičin odbor pokazati, da ga je resna briga, po vsi svoji moči pospešiti tudi razvoj leposlovne književnosti slovenske, ter članom svojim podati v roko lepo zabavno knjigo. Zatorej se pa podpisani odbor tudi nadeja, da ga bodo pisatelji slovenski podpirali v njegovem trudu ter se častno odzvali njegovemu domoljubnemu pozivu.

Odbor „Matice Slovenske“.

(Pisateljsko društvo) ima nocoj svoj navadni zabavni večer v Ljubljanski čitalnici.

(Razpisana) je služba računskega nadsovetnika pri računskem oddelku c. kr. deželne vlade tukaj; oziroma službe: računskega sovetnika, revidenta, oficijala in asistenta do 31. decembra 1886.

(Tatje), ki so pri g. Perdanu kradli, so bili Terzinci: Maček, Prelovšek in drugovi. Danes dopoldne pripeljali so orožniki na tistem vozu in s tistim konjem, na ktere ga so tatvino nakladali, jednega tatov. Maček je všel. Voz in konj sta, kakor čujemo, lastnina Mačkova. Trzinska tatinska banda še ni davno, ko je prišla iz Grada in se že zopet odlikuje po svojih delih. Izjavila se je že pred nekoliko tedni, da namerava v Ljubljani na večji ulom prav blizu rotovža. To je vendar najboljši dokaz — kako da so tatovi predrzni.

(K večerjanji tatvini). Ko je „Slovenec“ včeraj o nesramno predrzni tatvini v g. Perdanovi prodajalnici poročal, jo je posebno pomanjkanju redarstva pripisoval, ter povdarjal, da naj se število redarjev v Ljubljani zdatno pomažó. Iz sreča tudi mi temu nasvetu pritrjujemo. Boljše bo potem v marsikterem oziru za javno varnost oskerbljeno. Ali zdi se nam, da pravi vzrok tako nenavadni predrznosti, s katero se zdaj tatvina, ropanje in druge zločnosti vršijo, je še drugej iskati, v tem namreč, da se zločincem dandanes tako dobro godi. Vem, da je že tudi „Slovenec“ to neprilichnost večkrat pojasnoval in obsojal kakor se spodobi. Ne škodi pa ne, da nanjo večkrat opozarjamo može, kateri so za to poklicani ali izvoljeni, da koristi naroda pospešujejo. Kolikrat pri sodnijskih preiskavah zločinec naravnost pove, da je to in to le iz namena, iz želje zagrešil, brez truda najti hrano in stanovanje, in zlasti še po zimi priti na gorko. Tam dobi snažno posteljo, zdravo hrano, večkrat meso in dovolj tečnega kruha, ktere ga bi sicer doma ne redkokrat v potu in mrazu mogel stradati. Vrh tega mu je zdravnik na ponudbo, ako kaj oboli, in če tudi le malo gane z rokami, si še toliko prislužil, da, ko dobro spočit pride iz zapora, še lep znesek za šnops in tabak seboj prinese. Pred nekaj leti je moj prijatelj dr. F. imel poslovanje v mestu St. kjer je jetnišnica za večje grešnike. Imel je med zaprtimi znanca, ktere ga je hotel obiskati. Ko ob 1. uri popoldne pozvoni, mu je čuvaj rekel: „gospodje so zdaj še pri črni kavi“. Res, da so bili „gospodje“ imovitejšega stanu in so si kavo sami plačali, vendar bi se tudi takim spodobilo, da se v zaporu malo spostijo in spokoré. Sicer bi skoraj pritrtili malemu dečku, ki je te dni od kateheta vprašan: ktere so najimenitniši stvari Božje? brez pomisleka odgovoril: „Restantje“. —

Fant je čul dan na dan doma očeta tarnati, da si pri vsem trudu in prizadevanji nič ne opomore in da se dandanes vjetnikom še najbolje godi, ter je na podlagi tega prepričanja dal tak odgovor.

(O izidu volilnih mož v Vipavski dolini) se nam poroča, da od 28 volilcev bode zanesljivo 16 za vladnega svetnika g. A. Globočnika glasovalo.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda) za Litijo je od vis. c. kr. ministerstva privoljena. Prvi podružnični zbor bo na Matere Božje dan 8. decembra t. l. ob 4. uri popoldne v gostilni g. Oblaka v Litiji, na katerem se izvoli podružnično načelnštvo. Vljudo se toraj vabijo vsi, ki so podružnici že pristopili, ali ki še želé pristopiti, da se, ako le mogoče, osebno vdeležé prvega podružničnega zbora.

(Poroka.) V Ptuiju se je danes poročil gosp. dr. Franc Jurtéla, odvetnik, veleposestnik in deželni poslanec, z gospodičino Lujzo Čučkovo, hčerjo znanega domoljuba dr. Josipa Čučka, odvetnika v Ptuiju.

Telegrami.

Budapešt, 27. nov. V ogrski delegaciji je Falk interpeliral ministra zunanjih zadev, če je res, da mu je že pred 21. avgustom znano bilo, da namerava Rusija Battenberžana iz bolgarskega prestola spraviti, ker se je menda to že v Kisingenu sklenilo. Sekcijski načelnik Scögyeny je na to odgovarjaje kazal na svoječasno izjavo Tiszovo, da Kalnokyju ni bilo prav nič znano, da bodo bolgarskega kneza zapodili, ker se veslele o tem niso prav nič zmenile. Scögyeny je toraj kratko pa določno zatrdil, da so dotične novice neresnične. Odgovor se sprejme soglasno na znanje.

Sofija, 26. nov. Nemški general-konzul je bolgarski vladi naznanil, da je dobil nalog ruske podanike v Bolgariji zastopati.

Carigrad, 26. nov. Kaulbars je bil pri sultanu v avdijenci, potem je pa odšel v Odeso. Za odliko prejel je veliki kordon reda Medsidje.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
26.	7. u. zjut.	741.14	- 4.2	sl. vzh.	megla
	2. u. pop.	738.35	+ 3.2	sl. vzh.	jasno
	9. u. zveč.	737.90	- 1.4	sl. vzh.	jasno

Zjutraj megla, potem jasno, večerna zarija. Srednja temperatura -0.8° C., za 3.6° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

27. novembra

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	84 gl. 05 kr.
Srebrna " 5% " 100 " (s 16% davka)	84 " 65 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	114 " 50 "
Papirna renta, davka prosta	101 " — "
Akcije avstr.-ogerske banke	893 " — "
Kreditne akcije London	296 " 40 "
Srebro	126 " 15 "
Francoski napoleonid.	9 " 96 1/2 "
Ces. cekini	5 " 93 "
Nemške marke	61 " 82 1/2 "

Važno za slovensko učiteljstvo!

„Popotnikov

Koledar za slovenske učitelje 1887“.

kterega izdâ „Popotnikovo“ uredništvo v Mariboru, je ravnokar dotiskan in se prične razpošiljati, kakor hitro pride iz knjigovoznice.

Obseg mu je: 1. Koledarj za 1887. l. 2. Šolske tiskovine: a) V sporedi učnih ur. b) Imenik. 3. Plače ljudskega učiteljstva po vsem Avstrijskem. 4. Šematizem ljudskih šol in učiteljev, učiteljišč itd. po vsem Slovenskem. 5. Prazen papir za bilješke. 6. Inserati. Elegantan v platno vezan komad stane 1 gld. 20 kr., po pošti 5 kr. več.

Naroča se na „Popotnikov koledar“ — najbolje po poštnih nakaznicah pri

Upravništvu „Popotnika“,

(1) Maribor, Reiserstrasse št. 8.

Izdajatelj in odgovorni tvednik Matej Močnik.

Ravnokar na novo natisnjena:

„Dušna paša“

za kristjane, ki želé v duhu in resnici Boga moliti.

Spisal Friderik Baraga, nekdanji kaplan v Metliki, pozneje škof v severni Ameriki.

(Z dovoljenjem visokočast. ljublj. knezoškofijstva.)

je izšla v devetem natisu z jako razločljivimi črkami na ličnem papirju natisnjena, obseza 515 strani in veljá v usnje vezana 1 gld. 30 kr., v usnje vezana z zlato obrezo 1 gld. 70 kr.

Kako potrebna in koristna je ta molitvena knjiga, nam pričajo mnoge izdaje; o dobroti pa nam jamči slavnoznane pisatelja ime.

Ravno v tej zalogi je izšla mnogostransko jako željena knjižica

Mašne bukvice,

to je: Molitve pri sveti maši in druge vsakemu kristjanu potrebne molitve.

(Z dovoljenjem visokočast. ljublj. knezoškofijstva.) Trinajsti natis. — Knjiga obsega 316 strani.

Veljá v usnje vezana 50 kr., v usnje vezana z zlato obrezo 70 kr.

Oboje knjige so naprodaj pri (2)

Janezu Klemenzu,

bukvozezu v Ljubljani, florijanske ulice št. 38, in pri vseh knjigotrčih.

Najlepše darilce pridnim otrokom za

Miklavža!

Molitvenik za dečke, Molitvenik za deklice.

V 1/2 platnu 24, v lepo platno 30, usnje 36, z zlato obrezo 50—60 kr. — Posebna vez za dečke 80 kr., za deklice gld. 1.10. Na vsacih 12 komadov en komad za nameček ter s prosto poštnino.

Janez Bonač, knjigovez, Poljanska cesta št. 10.

(2)

Zahvala in priporočilo.

Udano podpisani javljam, da sem se iz Savinjske doline, kjer sem bil že jedno leto samostojen, v Ljubljano preselil. Ob tej priliki se najljubneje zahvaljujem za skazano mi dosedanje zaupanje, ob enem pa se priporočam prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojništvom za vsakovrstne poprave orgelj, kakor tudi za

zgradbo novih orgelj

po novem in starem načinu. Mnogoletne skušnje pri odličnih mojstrih v Ljubljani, Mariboru in na Dunaji so porok za natančno in vestno izvršitev izročene mi dela. Nadeja se obilnih naročil z najodličnejim spoštovanjem

Ernest Petrič,

(6) orgljar na Sv. Petra nasipu št. 65.

Oklic!

vsem bralcem tega cenjenega lista.

Ker mislim popolnem opustiti svoje provincijalne podružnice in prevzeti neko tovarniško podjetje, prodam vse svoje blago za četrtino vrednosti, namreč

vse po 97 kr. (4)

97 kr. 1 moški klobuk iz mehke klobučevine v vseh barvah.	97 kr. 1 bracelet, jako okrašen s kameni.	97 kr. 1 smodnik iz pristne morske pene.	97 kr. 6 prtičev za brisanje posod iz sivga platna s prog.	97 kr. 6 otirač, križast uzo-rec, obrobiljene.
97 kr. 1 ženska srajca z vezanjem iz najfinjšega šifona.	97 kr. 12 kavinskih žličic iz pravega Londonskega brit. srebra.	97 kr. 1 urna verižica iz umetnega zlata s privezkom.	97 kr. 1 žensko ogrinjalo, veliko.	97 kr. 1 kasetna s 10 komadi angleških pristnobarvastih žepnih robecev v različnih barvah.
97 kr. 6 parov nogovitec jedne barve ali pro-gaste.	97 kr. 1 tricot obleka za dečke ali deklice, hlače in telovnik.	97 kr. 2 svečnika iz pristnega Londonskega britanija srebra.	97 kr. 3 žepni robeži iz fine Lyonske svile v različnih barvah.	97 kr. 3 šali iz fine volne, v živih barvah z resami.
97 kr. 1 dober namizni prt, bel, damasten, ali barvast.	97 kr. 1 moška srajca iz finega šifona, kretona ali oksforda.	97 kr. 3 mizni noži iz pristnega Londonskega britanija srebra.	97 kr. 1 prstan z brilantom, ponarejeni kameni.	97 kr. 1 užitgalo z mehanično pripravo, da se samo prižge.
97 kr. 1 moške hlače, varstvo proti mrazu, velike.	97 kr. 3 pare nogovic za ženske, dobre baže.	97 kr. 1 žensko spodnje krilo, pleteno s progami.	97 kr. 1 prstan z brilantom, ponarejeni kameni.	97 kr. 1 medaljon, najnovejši facon, s kameni.
97 kr. 1 umeteljska pipa iz morske pene s pokrovom.	97 kr. 6 prtičev, belih ali barvastih, damastni uzorec.	97 kr. 1 par elegantnih suknjenih čevljev za doma.	97 kr. 6 francoskih ville iz prist. Londonskega britanija srebra.	97 kr. 6 žile iz pristnega Londonskega britanija srebra.
97 kr. 1 ženska pahljača, fino poslikana modna.	97 kr. 1 predposteljska preproga iz jute-bлага, desinovana.	97 kr. 1 volnen jopljč za moške in ženske.	97 kr. 1 volnene hlače (sistem Jägerjev) za moške.	97 kr. 1 garnitura: 1 ženski medaljon, 1 par uhanov, 1 prstan iz bronca s smaragdi, 1 par manšetnih gumb s patent. zaponko.

Razpošilja se proti poštnemu povzetju; vse neugajajoče blago se zamenja ali pa se denar povrne.

J. H. Rabinowicz, Dunaj, 3. Bezirk, Hintere Zollamtsstrasse Nr. 9.

Žrebanje že prihodnji mesec.

KINCSEM SREČKE à 1 gld. 11 srečk 10 gld. samo

Glavni dobitok v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odtegljajem 20% — 4788 denarnih dobitkov.

(29)

Kincsem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budapešta, Waitznergasse 6.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.